

ΘΕΑΤΡΟΝ

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Διευθυντής και εκδότης

Π. Α. ΑΒΟΥΡΗΣ

1902

Συνδρομή προπληρωτέα δι' όλην την θεατρικὴν περιόδον 1903-94 Δραχ. 2

ΕΤΟΣ Β'

Ἐν Ζακύνθῳ τῇ 26 Δεκεμβρίου 1903

ΑΡΙΘ. (13) 7

LA FORZA DEL DESTINO

ΜΕΛΟΔΡΑΜΑ ΕΙΣ 4 ΠΡΑΞΕΙΣ

— ΤΟΥ ΜΟΥΣΟΥΡΓΟΥ ΒΕΡΔΙ —

(Ἀναβιβαζόμενον ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου μας σήμερον)

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΟΣ

Ἡ ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ

Ἡ σκηνὴ λαμβάνει χώραν ἐν Ἰσπανίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ κατὰ τὰ μέρη τοῦ 17ου αἰῶνος.

ΝΥΞ

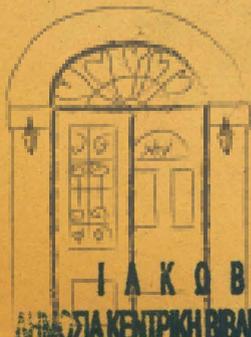
Ἡ Ἐλεονώρα, ἡ ὄμοια θυγάτηρ τοῦ Μιρκι- σίου Καλατράδα καὶ ἐρωμένη τοῦ Δόν Ἀλδάρου, ἐπειδὴ ὁ πατὴρ αὐτῆς ἠρνεῖτο νὰ τὴν δώ-

σῃ εἰς γάμον, νομίζων ὅτι δὲν εἶχεν ὁ ἐραστὴς εὐγενῆ τὸν καταγωγὴν, εἶχεν ὀρίσει μετ' αὐ- τοῦ τὴν φυγὴν τῆς ἐκ τῆς πατρικῆς ἐστίας.

Εἰς τὸ διάδημα τοῦτο τὴν υπέθαλπε καὶ ἡ ζω- νηρὰ Κούρου, ἡ θαλαμηπόλος τῆς, ἀλλ' ὁ πατὴρ αὐτῆς, ὅστις ὑποπιεύετο τὴν φυγὴν τῆς, ἐξαν- τλήσας ὅλην τὴν εὐγλωττίαν του ὅπως τὴν καταπέσει διὰ ὃν Δόν Ἀλδάρου ἦτο ἀνάξιος αὐ- τῆς, ἔλαβε τὰ δέοντα μέτρα καὶ παρεθύλαττεν αὐτήν. Ἐν τούτοις ἡ ὀριοθεῖα ὑπὸ τῶν ἐρα- στῶν ἡμέρα ἐψῆσσε καὶ ὁ Δόν Ἀλδάρου εἰσῆλ- θε λάθρα ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ Μαρκεσίου Καλα- τράδα, ὑπενθυμίζων εἰς τὴν δισταζούσαν νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ ἐρωμένην του, τοὺς ὄρκους καὶ τὰς ὑποσχέσεις τῆς, ἐνῶ αὐτὴ ζητεῖ ἀναβολῆν. Ἀλλ' αἰφνης καθ' ἣν στιγμὴν, πεισθεῖσα ἡ Ἐλεονώρα ἐτοιμάζεται νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ, ἐμφανίζεται μετ'

D. Marquary

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΛ. 24.41 φ5.0102

ένόπλων άνδρων ό πατήρ της, όστις ύβρίζει τήν άπιστον κόρην, άλλ' ό γενναίος ήπλότης προβάλλει τό στήθος του πρός τόν πατέρα της ζητών παρ' αύτου και μόνου τήν τιμωρίαν ώς ό μόνος ένοχος, ρίπτων συγχρόνως τό πιστόλιόν του πρό τών ποδών του Μιρκισίου, όπερ όμως έκπυρσοκροτήσαν κατά τήν πτώσιν του πληγώνει θανασίμως αύτόν. Θνήσκων ό Μιρκισιος καταράται τήν κόρην του, ό δέ δόν Άλβάρος τήν τύχην του και τό καταραμένον όπλον του σύρει τήν Έλεονώραν και φεύγει.

βλέπυσα εκεί τόν αδελφόν της αποσύρεται έν τινι δωματίω· ούτος όμως ύποπτευθείς προσπαθεί παντί σθένει νά μάθη παρ ά του όδηγούντος αύτήν άγωγέως είς ποίον φύλον άνήκει ό ξένος του. Τούτου όμως άρνούμενου, ό Δόν Κάρολος άφηγείται της οίκογενείας του θλιβερά συμβάντα προσλαβών τό ψευδώνυμον Περρόδο.

Η Έλεονώρα ώτακουστούσα τήν άφήγησιν του αδελφου της και φοδουμένη μη άναγνωρισθή καταφεύγει είς τινά μονήν, καθ' ήν στιγμήν προσκυνηταί τινες πορεύονται είς τό ιωβιλαίον.

Έν τή μονή γίνεται δεκτή κατόπιν συστατικής έπιστολής σεβασμιού τινός παρός και τών θερμών παρακλήσεών της, χειροτονεύεται δε ώς μοναχός και ώδηγείται έν τινι γειτονικώ σκηλαίω ύπό τόν ερον νά μη έξέλθη ποτέ αύτου, ούδε οι της μονής μονοχοί νά πλησιάζωσιν αύτήν, αλλά μόνον έν στιγμή μεγίστου κινδύνου ή θανάτου.

ΠΡΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

Ησκηθύν έν τή πράξει ταύτη περιουσίαζι Ξενοδοχείον ένθα εύρίσκεται μετ' άλλων ό αδελφός της Έλεονώρας Δόν Κάρολος, προετοιμείας τόν φοιτητήν και καταζητών τους φυγάδας. Έν τώ Ξενοδοχείω λαμβάνουσι χώραν διάφοροι άστείαι σκηναί, ψάλλονται δε ύπό άδύγανιδος πολεμικά άσματα

Πληγωθέντος του Δόν Άλβάρου κατά τήν στιγμήν της φυγής, ή Έλεονώρα όπως διασωθή εύρίσκει άσυλον είς συγγενικόν αύτης οίκον· μετά ταύτα δε ένδυθείσα άνδρικά φορέματα καταφεύγει είς τό έν λόγω Ξενοδοχείον, αλλά

ΠΡΑΞΙΣ ΤΡΙΤΗ

ΑΛΣΟΣ ΠΑΗΣΙΟΝ ΤΟΥ ΒΙΑΣΤΡΪ
(Έν Ίταλί)

Κατά τήν πράξιν ταύτην, ένώ διάφοροι χαρτοπαικτοΐσιν, ό Δόν Άλβάρος ρεμβός άναμνησκεται τήν Έλεονώραν και τήν θρακιικήν αύτου καταγωγήν. Έν τώ μεταξύ άκούονται φωναί άπελπιστικά έσώθεν ό

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΝ ΠΑΤΡΙΩΝ . Π Η ΤΟ ΑΛΥΣ

Ὁν Ἀλβάρους τρέχει πρὸς τὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ σώζει τὸν Κάρολον ἐκ τινος φοβερᾶς συμπλοκῆς μετ' ἄλλων. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης, οἱ δύο νέοι συνῆψαν ἀδελφικὴν φιλίαν καὶ ὀρκίσθησαν αἰώνιαν πίστιν ἀποκρύψαντες τ' ἀληθῆ αὐτῶν ὀνόματα.

Ἐν συγκροτηθείσῃ μάχῃ ὁ Δὸν Ἀλβάρους πληγώνεται θανάσιμος, λαμβάνει τὰς ἀδελφικὰς περιποιήσεις τοῦ φίλου του καὶ ἐν στιγμῇ ἀπελπισίας νομίζων ὅτι ἡ ὥρα τοῦ θανάτου ἤγγικεν ἐμπιστεύεται εἰς τὸν φίλον του κιβώτιον τι ἐμπεριέχον τὰ μετὰ τῆς Ἐλεονώρας ἐρωτικά του λείψανα.

Μείνας μόνος ὁ Δὸν Κάρολος καὶ σκεφθὴ τὴν ἐντύπωσιν ἣν ἐνεποίησεν εἰς τὸν Δὸν Ἀλβάρους τὸ ὄνομα Καλατράδα ὅπερ ἐν στιγμῇ συγκινήσεως ὁ Δὸν Κάρολος ἐπέφερε, καὶ τοὶ ὀρκισθεῖς, ἀνοίγει τὸ κιβώτιον καὶ ἐν αὐτῷ μετ' ἐκπλήξεως εὐρίσκει τὴν εἰκόνα τῆς ἀδελφῆς του.

Μιθῶν κατόπιν ὅτι ὁ Δὸν Ἀλβάρους ἐντελῶς ἔαθεν ἐκ τῆς πληγῆς, μεταβαίνει εἰς τὸ δωμάτιόν του καὶ προσκαλεῖ αὐτὸν εἰς μονομαχίαν. Οὗτος κατ' ἀρχὰς ἀρνείται δίκαιολογούμενος ὅτι κατὰ τύχην ἐφθόνησε τὸν πατέρα του, ἀλλ' ἐπιμένοντος τοῦ Δὸν Καρόλου ἀναγκάζεται νὰ δεχθῆ τὴν μονομαχίαν. Ἡ ἐμφάνισις ὅμως τῆς περιπόλου ἐμποδίζει αὐτούς.

Ὁ Δὸν Ἀλβάρους βαρυνθεὶς τὴν ζωὴν ἀποφασίζει νὰ γίνῃ μοναχός.

Ἐν τῇ σκηνῇ ταύτῃ παρουσιάζεται ὁ ἀστέιος μοναχὸς Μελιτόνε ἐπιπλάττων τοὺς στρατιώτας καὶ τοὺς ἐκεῖ παρευρισκομένους διὰ τὴν ἀσθένειάν των, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ ἀθιγγανὶς ψάλλει πολεμικὰ ἔμβρατῆρια.

Ἡ σκηνὴ παριστᾷ τὸ ἔσθθεν τῆς μονῆς κατ' ἑν στιγμὴν ὁ πατὴρ Γουαρδιάνος ἀναγνώσκει τὴν προσευχὴν του καὶ ὁ Φραγκελιτόνε μετὰ τῆς συνήθους αὐτῷ ζωηρότητος διανέμει εἰς τοὺς πτωχοὺς τροφήν.

Ὁ Δὸν Κάρολος πνέων μένεα κατὰ τοῦ Δὸν Ἀλβάρους καὶ μαθὼν ὅτι εὗρεται ἐν τῇ μονῇ ὑπὸ τὸ μοναχικὸν ὄνομα Ραφαήλ, πορεύεται ἐκεῖ καὶ τὸν προκαλεῖ ἐκ νέου εἰς μονομαχίαν. Οὗτος δὲ καὶ πάλιν ἀρνείται ἀλλὰ ραπισθεὶς κατὰ πρόσωπον ὑπ' αὐτοῦ δέχεται τὴν μονομαχίαν καὶ λαμβάνει τὸ ξίφος ὅπερ τοῦ δι' εἰ ὁ Δὸν Κάρολος.

Μεταβαίνουσι τότε πλησίον τοῦ σπηλαίου ὅπου εὐρίσκειται ἡ Ἐλεονώρα, διασταυρώνουσι τὰ ξίφη καὶ θανάσιμος πλήττεται ὁ Δὸν Κάρολος.

Ἄλλ' ἐκ τῶν φωνῶν τοῦ ψυχορραγούντος καὶ ἐκ τῶν ἐνανειλημμένων κρούσεων τῆς θύρας τοῦ σπηλαίου ὑπὸ τοῦ Δὸν Ἀλβάρους, ἐξέρχεται ἡ Ἐλεονώρα καὶ ἀναγνωρίζει τὸν ἐραστὴν τῆς καὶ τὸ πτώμα τοῦ ἀτυχοῦς ἀδελφοῦ τῆς.

Ἀπελπίς ἀποσύρεται ἐκπέμπουσα σπαρακτικὴν κραυγὴν, φέρεται δὲ ἐπὶ σκηνῇ ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου Γκουαρδιάνου ὅστις τὴν παρηγορεῖ, συμφιλιῶν αὐτὴν μετὰ τοῦ Δὸν Ἀλβάρους, πρὸς ἃν ἡ Ἐλεονώρα τῆς ἐπιβάλλει νὰ ζῆσῃ ὡς μοναχός.

Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλου τοῦ «Θεάτρον» ἢ κατὰ φύλλον πώλησις καταργεῖται.

Ἡ ἐπιθυμοῦντες εἰς τὸ μέλλον νὰ λάμβάνωσι τὸ «Θεάτρον» δεόν νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταί. Συνδρομὴν διὰ τὰ ἐκδοσόμενα φύλλα μέχρι τέλους τῆς Διατριχῆς πειοῦδου ὀρίσαμεν δραχ. μίαν.

Συνδρομηταί ἐγγράφονται εἰς τοῦ κ. Σαμαρα καὶ εἰς τὸ τυπογραφεῖον ὀπισθεν Εὐαγγελιστρίας.

ΠΡΑΞΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ

Περίχωρα τοῦ χωρίου Χορναχουέλος
(ἐν Ἰσπανίᾳ)

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΘΕΑΤΡΟΝ "ΦΩΣΚΟΛΟΣ."

ΙΤΑΛΙΚΟΣ ΜΕΛΟΔΡΑΜΑΤΙΚΟΣ ΘΙΑΣΟΣ

Διευθυνόμενος υπό τῆς Κ.ου Ἑρρίκου Μασσίνῃ

ΧΕΙΜΕΡΙΝΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1903 — 1904

Παρασκευὴ 26 Δεκεμβρίου 1903.

14ῃ πράσταισι συνδρομῆς.

FORZA DEL DESTINO

τοῦ μουσικοδιδασκάλου
ΒΕΡΔΗ

ΕΙΣ 4 ΠΡΑΞΕΙΣ

Eleonora

Rezosilla

Cura

Vargas

Alvaro

Padre Guardiano

Marchessa

Fra Melitone

Alcade

Al Matiere

Sig na Pizzagalli

» Caramelli

» Pavesi

Sig.re Paoli

» Strada

» Di Giulio

» G. Marcucci

» E. Massini

» E. Patierno

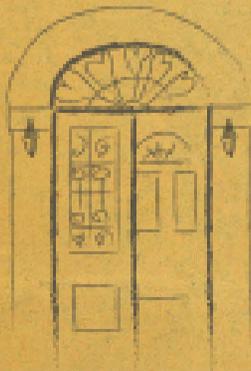
» Agrillo

Τιμαὶ αἱ συνήθειαι. — Ὑπερῶν λεπτὰ 5⁰.

— Ὁ φόρος τοῦ θεμεσίου εἰς ἑσέρας τῶν θεατῶν. —

— Ἀρχεται τὰς 8 1/2 μ. μ. κερκίδας —

— Ὁ γνωστὸς ἐκ τῶν ἐν διαφόροις ἡμερήσι, περιοδικῶς καὶ ἡμιφύλλοις ἔργων του, συγγραφεὺς δὲ τοῦ τομίδου ὑπὸ τὸν τίτλον «Φύλλα Φθ. σπώου» ἐν τῇ διαλείπον ἐν τῇ στίχῳ καὶ διηγήσει καὶ διηγήσει τὸ πάθος καὶ ἡ γλαφυρότης τοῦ καλὰμου κ. Σ. ὑρ. Δ. Κοντόφορος ἀγγέλλει τὴν προσεχῆ ἐκδόσιν τῶν ἔργων του ὑπὸ τὸν τίτλον «Παρεργα». Οὐδὲν ἄμφισβητομένον ὅτι πολλοὶ ἐκ τῶν πελοπληθῶν φίλων του καὶ ἀξιότιμων συμπαικτῶν μας θὰ σπύρωσιν καὶ ἐργασθῶσιν ἐν ταῖς ἀγγελίαις.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ